

Настава у доба короне

Стравичан притисак на наставнике и ученике

Наше цивилизацијско искуство да невоља никад не долази сама потврдило се у овом времену дисторзичног комешања и апсурда као стравичан и сасвим непотребан притисак који на наставнике, ученике и родитеље у српском просветном систему врши ресорно министарство.

Свакодневни дописи којима се упућује, обавезује, препоручује, захтева, усмерава и одређује начин реализације обука за наставнике, комуникације са ученицима, (пр)оцена постигнућа, евидентирање у електронском дневнику (...) дају јасну и непорециву дијагнозу да МПНТР има за главни циљ креирање илузије у јавности да апсолутно контролише ситуацију и влада моделима за елегантан прелазак на дигитално образовање. Ова самопромоција и маркетинг у злом часу могу имати погубне последице, јер ће, сасвим извесно, преплавити и наставнике и ученике и њихове родитеље осећањем узалудности, бесмисла и апсолутне немоћи да одговоре свим, често нереалним захтевима. Додатни притисак на наставнике остварују и они директори који, желећи да се додворе просветним властима, сваки допис тумаче као обавезујуће радно ангажовање, чак и када је његова реализација у стварности немогућа (због техничке неопремљености ученика и наставника, недостатка информатичких знања, непостојања интернет конекције...).

Кључна улога МПНТР у околностима када смо оправдано забринуте за елементарни опстанак, треба да буде подршка и ослонац свима нама који покушавамо да васпитамо, образујемо и обликујемо добре људе и грађане. Може ли то 24/7 ваљано да ради наставник који прати обуке за разне платформе и апликације, креира и шаље материјале, процењује повратне информације и одговара ученицима путем различитих друштвених мрежа и других комуникацијских канала? Наставник који треба да се брине и о својим старим родитељима у потпуном карантину. Наставник који има (пред)школску децу, са којом по цео дан ради домаће задатке...

Заборавља ли министар просвете да се овим нехуманим ритмом бројних захтева нарушава и право ученика да у току једног дана немају више од једне писане провере?

Зато МПНТР треба да нас ослободи притиска, допусти нам аутономију која ће ослободити нашу креативност и мотивацију. Једино ће тако овај наметнути модел живота бити не само могућ и подношљив, већ и смислен и оплемењен.

У Београду,
23. 03. 2020.

ГСПРС „Независност“